

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

LIBER HOSEÆ,
 HEBRAICE הושע
 CAPUT I. א

דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה א
 יותם אחו' חזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם
 בן יואש מלך ישראל: תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר
 יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי
 זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: וילך ויקח את גמר בת
 דבלים ותהר ותלד לו בן: ויאמר יהוה אליו קרא שמו
 ירעאל כי עור מעט ופקדתי את דמי ירעאל על בית
 יהוה והשבת ממלכות בית ישראל: והיה ביום ההוא ה
 ושברתי את קשת ישראל בעמק ירעאל: ותהר עוד
 ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסף
 עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: ואת
 בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם
 ולא אושיעם בקשר ובחרב ובמלחמה בסוסים
 ובפרשים: ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד
 בן: ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי
 לא אהיה לכם:

*Fussu Dei
 Prophetu
 uxorem
 ducit forni-
 cationibus
 deditam.
 tresque ex
 ea liberos
 tollit, at-
 que iis fa-
 tidica no-
 mina im-
 ponit: sub
 qua imagi-
 ne idolola-
 triam Is-
 raelis, im-
 minens (que
 ipsis triste
 repudium
 & exi-
 tium pro-
 ponit.*

והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד כ
 ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם
 יאמר להם בני אל חי: ונקבצו בני יהודה ובני
 ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי
 גדול יום ירעאל: אמרו לאחיהם עמי ולאחותיהם
 רחמה: ריבו באמנם ריבו כי היא לא אשתי
 ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה
 פן אפשימנה ערמה והצגתיה ה
 ביום

*Cap. II.
 Arguit
 Deus Is-
 raellem
 summa in-
 gratitudi-
 nis & per-
 fidia, seque
 eos rejectu-
 rum com-
 minatur:
 tandem au-
 tem ad ul-
 teriora
 tempora*

הפסוק
 במרכב
 סיני

*descendens,
fœdus &
connubium
aeternum
fese cum
populo suo
initurum
sponder.*

ביום הולדה ושמתייה כמדבר ושתיה כארץ ציה
 6 והמתייה בצמא: ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים
 7 המה: כי זנתה אמם הוכישה הורתם כי אמרה אלכה
 אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני
 8 ושקווי: לכן הנני שך את דרכך בסירים וגרדתי את
 9 גרדה ונתיבותיה לא תמצא: ורדפה ארץ מאהביה
 ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה
 י ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אזמעתה: והיא
 לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר
 11 וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: לכן אשוב ולקחתי
 דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי
 12 לכפות את ערותה: ועתה אגלה ארץ נבלתה לעיני
 13 מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: והשבתי כל משושה
 14 חנה חרשה ושבתה וכל מועדה: והשמתי גפנה
 ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנודלי
 15 מאהבי ושמתיים ליער ואכלתם חית השרה: ופקרתי
 עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותער נזמה
 וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה:
 16 לכן הנרה אנכי מפתייה והלכתייה המדבר ודברתי על
 17 לבה: ונתתי לה ארץ כרמיה משם ואת עמק עכור
 לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה
 18 מארץ מצרים: והיה ביום ההוא נאם יהוה
 19 תקראי אישי ולא תקראי ליעוד בעלי: והסרת י את
 כ שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: וכרתי
 להם ברית ביום ההוא עם חית השרה ועם עוף השמים
 ורמש האדמה וקשרת וחרב ומלחמה אשבור מן
 21 הארץ והשכבתים לבטח: וארשתך לי לעולם
 וארשתך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
 וארשתך

והיה 22 23 וארשתוך לי באמונה וידעת את יהוה: ער כאן

ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם

יענו את הארץ: והארץ תענה את הדגן ואת התירוש 24

ואת היצהר והם יענו את יורעאל: וזרעתיה לי בארץ כה

ורחמתי את לא רחמה ואמרם ללא עמי עמי אתה

והוא יאמר אלהי:

א ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע 2 א

ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל-

אלהים אחרים ואתבי אשישי ענבים: ואכרה לי 2

בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: ואמר 3

אליה ימים רבים תשבי לי לא רזוני ולא תהי לאיש

וגם אני אלקך: כיו ימים רבים ישבו בני ישראל אין 4

מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים:

אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה ה

אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה

ואל טובו באחרית הימים:

א שמעו דבר יהוה בני ישראל כיריב ליהוה עם ד א

ישבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים

בארץ: אלה וכחש ורצח וזנוב ונאף פרצו ודמים 2

בדמים נגעו: על כן תאכל הארץ ואמלל כל יושב 3

בה בחית השרה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו:

אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך כמריבי כהן: 4

וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמך: ה

נרמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסרת 6

ואמאסאך מכהן לי ותשבה תורת אלהיך אשכח

בניך גם אני: כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמר: 7

חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשם: והיה כעם 8

ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: ואכלו 9

ולא

Cap. III.
Rursus sub
emblemata
adultera
domi a
conjuges de-
serta, tri-
stem populi
statum de-
pingit.

Cap. IV.
Causam
tam gravis
iudicii ex-
ponit, gra-
vissima po-
puli pecca-
ta & sce-
lera, atque
neglectum
religionis,
tam apud
sacerdotes,
quam apud
plebem.

12

22